

Versoepelplannen

Tot op de huid
Christiaan Bakker

En plots keert het vrije leven weer terug. Als door een mug gestoken is het virus in zijn schulp gekropen en vindt steeds moeilijker een ongevaccineerde verblijfplaats. De mondkap is zo snel ingeburgerd, dat zodra je 'm vergeet er een gène ontstaat die normaliter alleen verschijnt wanneer je je zwembroek of bikini zou vergeten aan te trekken en het badhokje uitloopt in een zwembad.

De terugkeer van de onderste gelaatshelft is een welkome. Elke coassistent presenteert ik de afgelo-

pen maanden op afstand mijn onderkant van de snuit en vraag vice versa. Want, zo blijkt mij, de eigen inschatting over hoe je een gezicht naar onderen afmaakt in de verbeelding is bedrieglijk.

Het is heerlijk om weer als sociale wezens honderd procent van elkaars mimiek te kunnen waarnemen.

Een verademing is het ook om deze week op het spreekuur weer te kunnen spreken over weer of geen weer. Over voetbaldromen (of over hoe die pijnlijk in duigen vallen).

Over een magistrale wielrenner of racebolidecoureur. Of een op stapel staand feestje.

En ik kan een ieder weer een optimistische vraag stellen. Namelijk hoe het staat met zijn of haar 'versoepelplannen'. Vragen wat er in het verschiet ligt. Zo geeft voor mevrouw van Eijdsden, van wie ik een vreemd ogende moedervlek van de arm verwijder, het spreken over haar aanstaande vakantie aan het Gardameer voldoende afleiding om de prik als minder pijnlijk te ervaren. De hechtingen lossen vanzelf op, dus ik kan haar bellen voor de uitslag als ze dat prettig vindt.

„Als u het niet erg vindt dan naar Italië te bellen”, is het antwoord. De assistente doet nog een poging persoonlijk de uitslag te mogen

Het is heerlijk om weer als sociale wezens honderd procent van elkaars mimiek te kunnen waarnemen

afleveren, maar we gaan het toch telefonisch doen.

Meneer Smit praat honderduit over zijn trip met de caravan naar

Zeeland, een ontzettend blij verhaal dat de uitloop dan ook weer waard is. Vervolgens bel ik jongeman Timmer voor een controle-afspraak voor de acne. Die afspraak moet vooral niet in augustus vallen, want dan zit hij in Spanje.

En mevrouw Smit met een lymfoedeem kan niet in juli voor een opname, want dan is haar vervoer op reis.

Kortom, de gebruikelijke tomboela op het spreekuur en voor het plannen van een afspraak is voor mijn team en het secretariaat weer als vanouds begonnen. En het werd tijd ook!!

Welkom (terug)!

▶ Christiaan Bakker is dermatoloog in ziekenhuis Nij Smellinghe